

Til Forhandling sattes først den *Forsvarsministeren* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 1, Betænkningens Nr. 20.

Ordføreren (Pitzner): Det første af de Andragender, der er gjort Indstilling om, Betænkningens Nr. 20, er fra Enke efter pensioneret Civilhaandværker ved Orlogsværftet, Rabitz. Forholdet er det, at den paagældende først er indgaaet i Ægteskab med sin nu afdøde Mand efter dennes fyldte 60de Aar, men da han har været beskæftiget ved Orlogsværftet i 24 Aar, og de har været gift i 21 Aar, mener man, det kunde være rigtigt at gaa med til at yde hende en Understøttelse, indtil hun, som er 60 Aar gammel, kan erholde Aldersrente.

Udvalget foreslaar, at Andragendet henvises til Forsvarsministeren til Overvejelse.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg skal blot udtale, at jeg er villig til at modtage denne Henvisning fra Finansudvalget. Jeg har for øvrigt i den sidste Tid undersøgt denne Sag, og jeg tror, der kan være Grund til at give vedkommende en Understøttelse. Sagen vil saa komme frem til næste Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 1 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter den *Statsministeren* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 2, Betænkningens Nr. 22.

Ordføreren (Pitzner): Indstilling Nr. 2 vedrører Betænkningens Nr. 22, et Andragende fra ca. 400 fynske Statshusmænd, der har været samlet til et Møde i Odense, fra hvilket Møde de har indsendt dette Andragende. Det nævnes i Andragendet, hvorledes mange Statshusmænd, der har faaet deres Husmandsbrug i Højkonjunkturtiden, nu er saaledes stillede, at de meget daarligt uden Hjælp kan komme ud over de økonomiske Vanskeligheder, som de er bragt i ved de stærkt ændrede Produktionsforhold, hvorunder de nu lever og virker. De andrager om, at Hjælp maa ydes dem paa forskellig Maade, og Finansudvalget foreslaar, at Andragendet henvises til Statsministeren til Overvejelse.

Hauge: Jeg var til Stede ved det omtalte Møde, der blev afholdt i Odense den 7. Marts i Aar, og hvori ca. 400 Statshusmænd fra Fyns Stift deltog. Jeg fik et stærkt Indtryk af, at mange af disse Statshusmænd havde meget svære Vanskeligheder at kæmpe imod, og den Omstændighed, at man med kort Varsel kunde samle 400 Statshusmænd fra Fyn, skønt det for manges Vedkommende betød en ikke ringe Udgift, er jo et Vidnesbyrd om, at de havde noget paa Hjerte.

Aarsagen til, at disse Statshusmænd sidder daarligt i det, i hvert Fald mange af dem, er jo de faldende Priser paa Landbrugsprodukter og de vanskelige Kreditforhold, de virker under. De har for megen Gæld i Forhold til de nuværende Priser paa de Varer, de producerer; desuden er det ogsaa i mange Tilfælde deres Gælds Beskaffenhed, der trykker dem; de har for megen løs Gæld. Under forskellige Omstændigheder er det blevet saadan, at de Midler, de raadede over, ikke slog til, da de skulde have deres Husmandsbrug oprettet, de har maattet tage paa Kredit, de har Gæld baade hos Købmand og andre, og som Følge deraf lever de under utrygge økonomiske Forhold.

Jeg skal ikke ved denne Løjlighed komme ind paa en nærmere Omtale af Rækkevidden af, at man lader disse Statshusmænd saa at sige sejle deres egen Sø. Nogle af dem vil utvivlsomt ved egen Hjælp eller ved Slægtninges Bistand komme over Vanskelighederne, men en Del af dem vil ganske sikkert ikke kunne komme ud over dem, uagtet de har haft en efter deres Forhold ret betydelig Kapital at indsætte i Bedriften. Det er jo meget beklageligt, at saadanne Folk skal gaa fra Hus og Hjem, naar de kan hjælpes ved en Haandsrækning fra Staten, og jeg er derfor glad ved, at den højtærede Statsminister har indvilget i at modtage Andragendet til velvillig Overvejelse, og haaber, at han under en eller anden Form maa finde Udvej for at hjælpe disse Husmænd, som Staten staar i et ganske særligt Forhold til.

Jeg skal sluttelig henstille til den højtærede Statsminister at tage under Overvejelse, om der ikke kunde være Rimelighed for at yde dem Hjælp ogsaa derved, at de ikke kom til at betale Afdrag af det alt for store Beløb, de nu skylder for Bygningerne. Beløbene har været faldende, efter som Konjunkturerne har været faldende; indtil et vist Beløb skal de ikke forrente, men afdrage dem. Selv om man nu kan sige, at det er forholdsvis